

пристанахъ койжтъ, влѣзнахъ въ крѣпостѣта, и мѸ се поклонили сичките. Тогова имъ рекъхъ: какъ ме рекохте, защо самъ сынъ на-Нек-тенави царя вашего. Я тиѸ мѸ отвѣщали: Нек-тенави, когато излѣже отъ ЕгѸпетъ, остави ни едно писмо, което вардиме и до сега, и отъ него се познаватъ сичките.

ПИСМО НЕКТЕНАВОВО.

Божюкленный ми началници ЕгѸпетскій: Азъ като видѣхъ защо не ще можемъ да сѣдимъ срещю Даріа, вѣгамъ отъ ЕгѸпетъ, и пакъ ще се вѣрнемъ слѣдъ 30: години. Сега отивамъ старъ, и тогова ще се вѣрнемъ младъ. Молемъ ви са, направете кѸла въ средъ грѣдѣтъ, испишете лицето ми отгоре, тѣрнете короната ми отгоре, и който дойде да се запре подъ кѸлата, и падне короната ми на главата мѸ, не-мѸ да се поклоните, защо той ще е мой сынъ.

АЛЕКСАНДРЪ ЦАРСТВУВА ЕГИПЕТЪ.

Александръ като чѸлъ тѣхъ рѣчи, отишавъ подъ кѸлата, и тѣтѸкси паднала короната на главата мѸ. Видѣли сичките велможы ЕгѸпетскій онова преславното чѸдо, и се почѸдили. Александръ повелихъ да направатъ на ЕгѸпетъ чѣ-тыри кѸлы високи. Направилъ едната златна, и по-высока толкова, отъ която да се глѣда вътре въ крѣпостѣта, а другите трите, на-правилъ по-ниски. На първата исписалъ себе си съсъ чисто злато, на втората Птолемеа, на третата, АнтиѸха, а на четвѣртата, Фѣлона.